

Nimeni
on kadonnut taulusta porraskäytävämme
nimesi
siellä vielä on ja jonkun toisen, on elämämme
asunnossa, jota enää en tunne

Valoa
ikkunastasi hohtaa ja kaksi varjoa
kohtaa
pian valo sammuu ja yön kylmyys saapuu ja
repivä yksinäisyyden tunne

Liikun kuin olisin uni tai yö
tämä jäätävä talvi ikuisesti häntäänsä syö

Raahaan
elämäni kuin kivirekeä perässäni
kannan
uniani, haaveitani, toiveitani selässäni
ja olen niiden ulkopuolella

Pian herään talviunestani
kaikki on kuin ennenkin!

Pian herään unestani
ennemmin tai myöhemmin!

Herään talviunestani
kaikki on kuin ennenkin!

Kaikki on kuin ennenkin!

Kaikki on kuin ennenkin!